

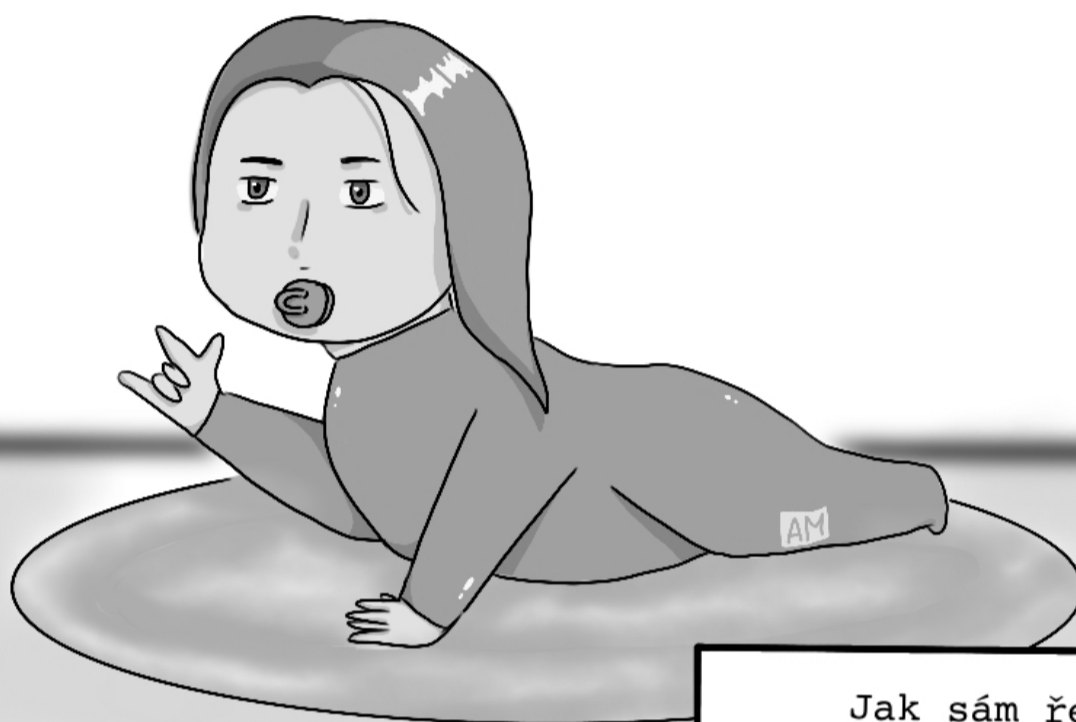

Vít - Bohumil Homolka

„JEDNOU TO MUSÍ
SKONČIT.“

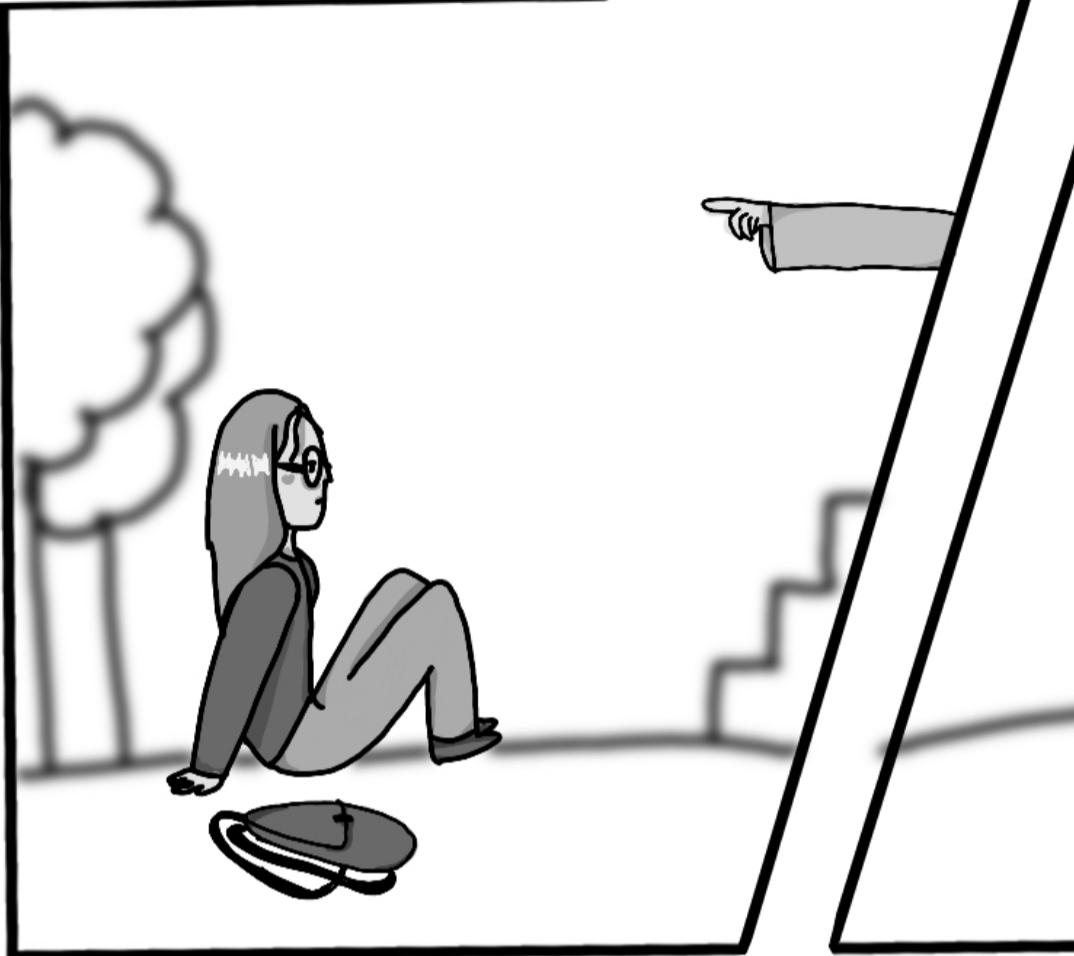
Narodil se 12.dubna 1956 v Novém Městě na Moravě. Když mu bylo 5 let - vylétl do vesmíru první člověk – Gagarin. Matka pana Homolky pracovala díky francouzským kořenům jako překladatelka a otec pracoval jako pojišťovací agent. Má dva sourozence, bratra Pavla a sestru Světlanu.

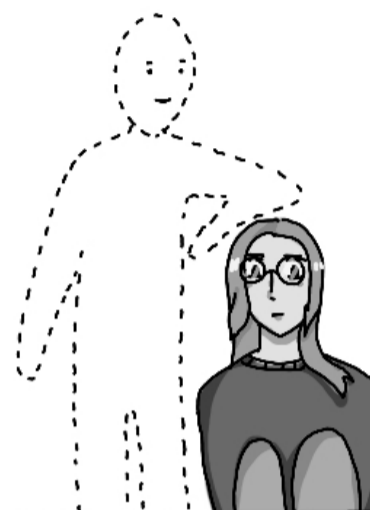
Jak sám řekl, jeho generaci formovaly především dvě věci – Rock'n'Roll a rok 1968 – okupace a normalizace. Roku 1971 dostudoval základní školu, po základní škole se rozhodl, že se bude učit číšníkem. Částečně proto, aby se vyhnul vojně, ale i proto, aby si zvýšil kvalifikaci, začal studovat rovnou dvě školy najednou – Střední ekonomickou v Brně a Hotelovou školu v Mariánských Lázních

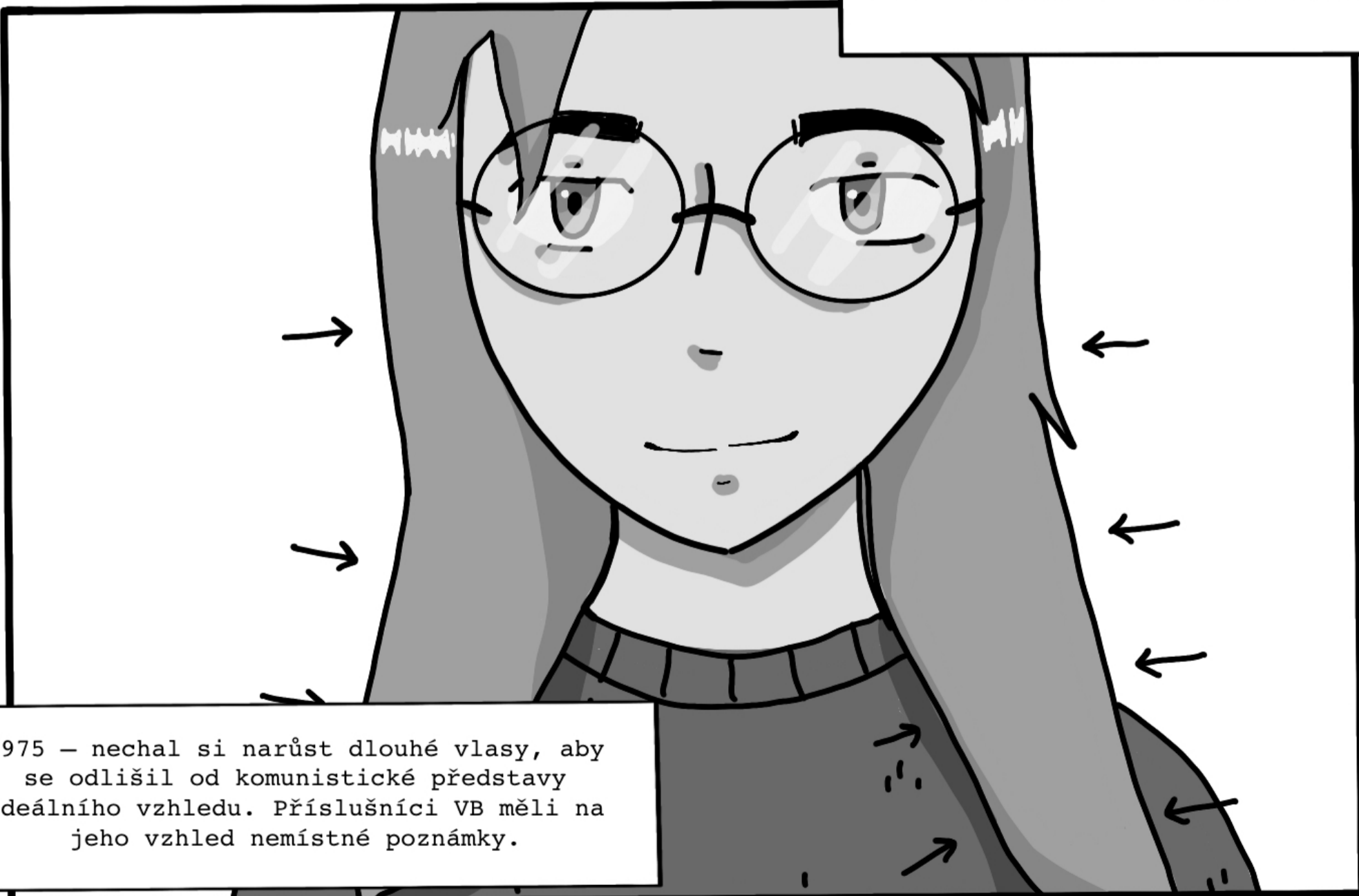
Poté, co roku 1978 podepsal Chartu 77, byl vyloučen z dálkového studia střední ekonomické školy. Následovaly výslechy StB

1982 – jeho bratr Pavel emigroval do Austrálie. Přátelé pana Homolky jezdili do Maďarska na koncerty, odkud posílali Homolkovy dopisy bratrovi – nebyl si jistý, jestli by se jeho dopis k bratrovi dostal, kdyby ho posílal z Česka. S bratrem byl ve spojení i telefonicky, avšak jejich rozhovory byly odposlouchávány, takže si nemohli říci všechno.

O emigraci také uvažoval – bylo to v době akce Asanace. S jedním kamarádem si říkal, jestli by neměli emigrovat. Nakonec nikdy neemigroval, měl pocit, že je potřeba tady zůstat. Později byl jeho bratr souzen v Pardubicích za nedovolené opuštění republiky, kde proti němu měli vypovídat jeho otec a bratr. Dostal 18 měsíců, které si nikdy neodseděl.

1975 – nechal si narůst dlouhé vlasy, aby se odlišil od komunistické představy ideálního vzhledu. Příslušníci VB měli na jeho vzhled nemístné poznámky.

A

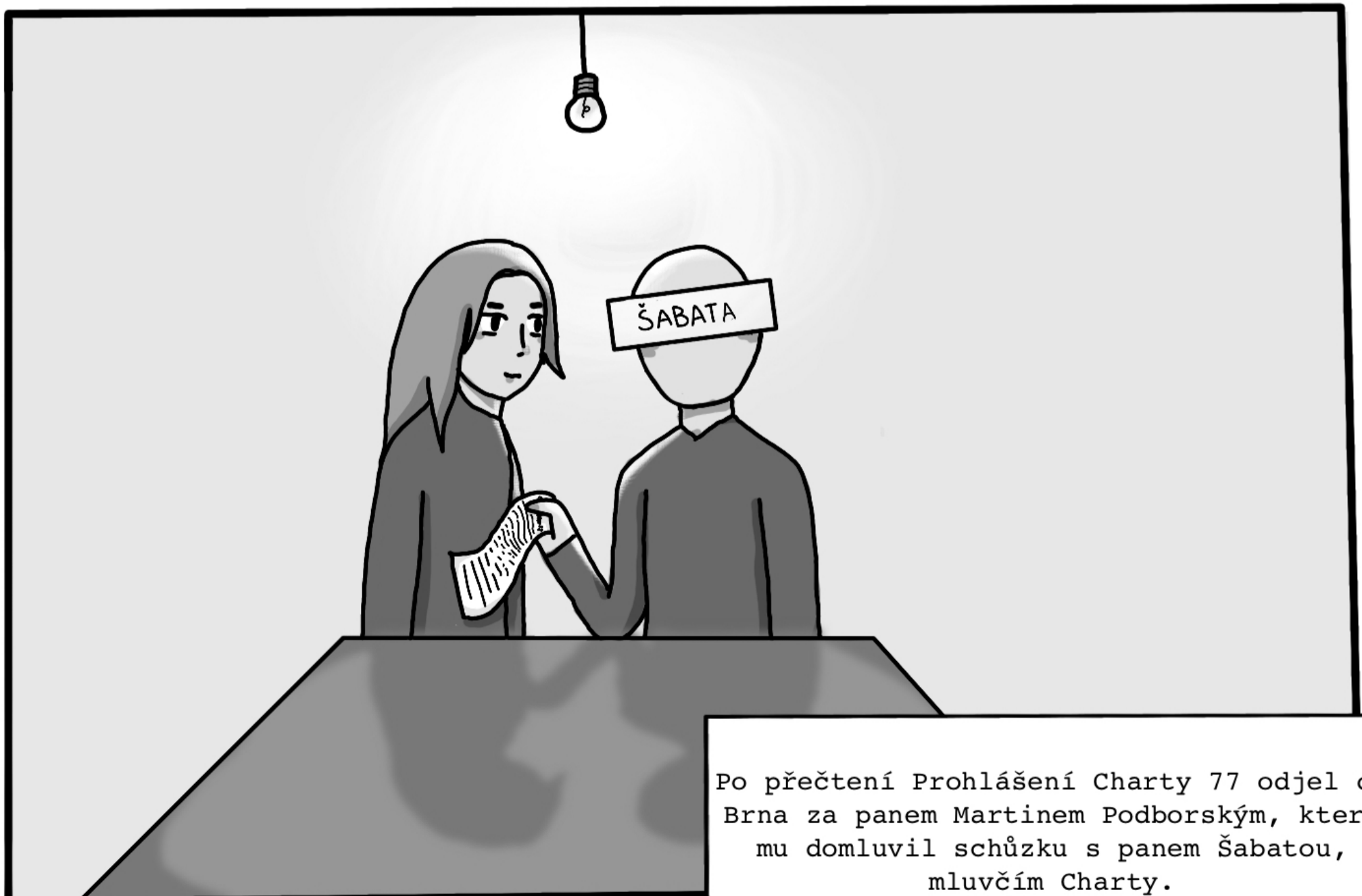
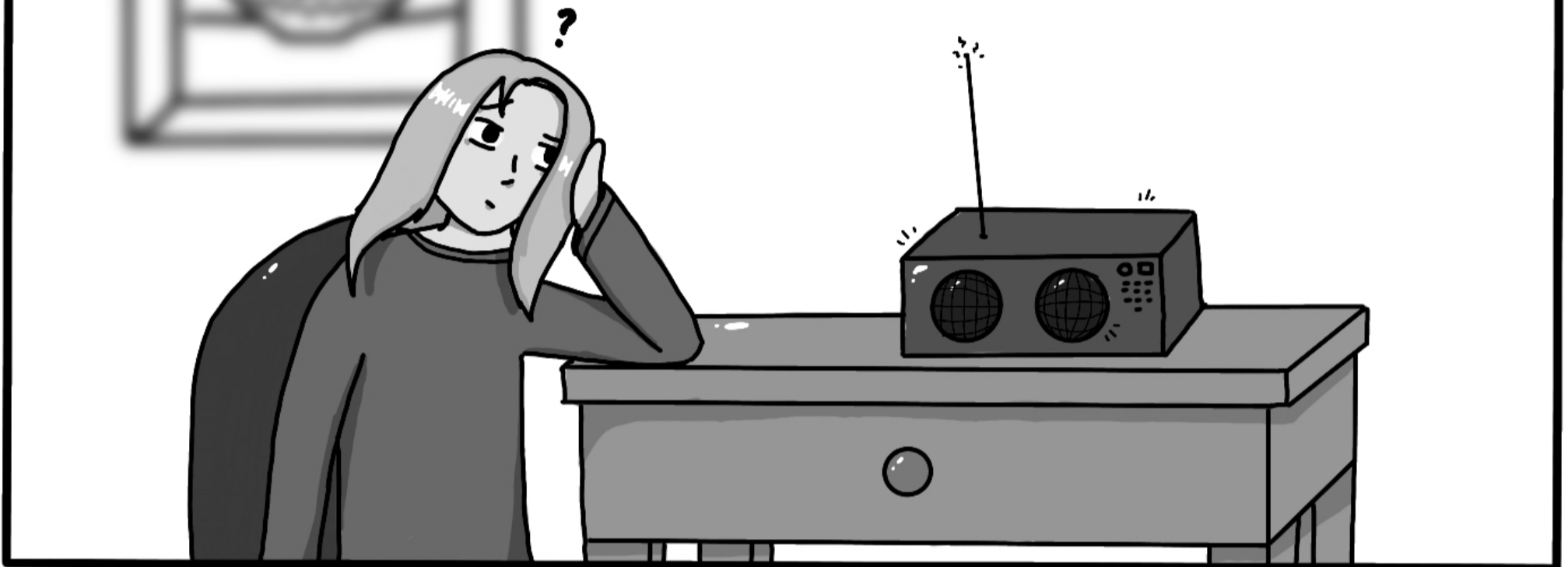
3.3. 1978 – založil umělecký spolek – Atomová mihule – spojovala je láska k rockové hudbě a ke skupině Atomic roosters. Do tohoto spolku patřili básníci, malíři, zkrátka veškerí umělci ze Žďáru. Udržovali styky s undergroundem, s Brňáky s Pardubičáky s Vyškováky, Pražáky, Slováky s Němci... Po rozpadnutí spolku založil stejnojmennou rockovou skupinu Atomic mihule, dodnes vystupující jako Atomová mihule.

M

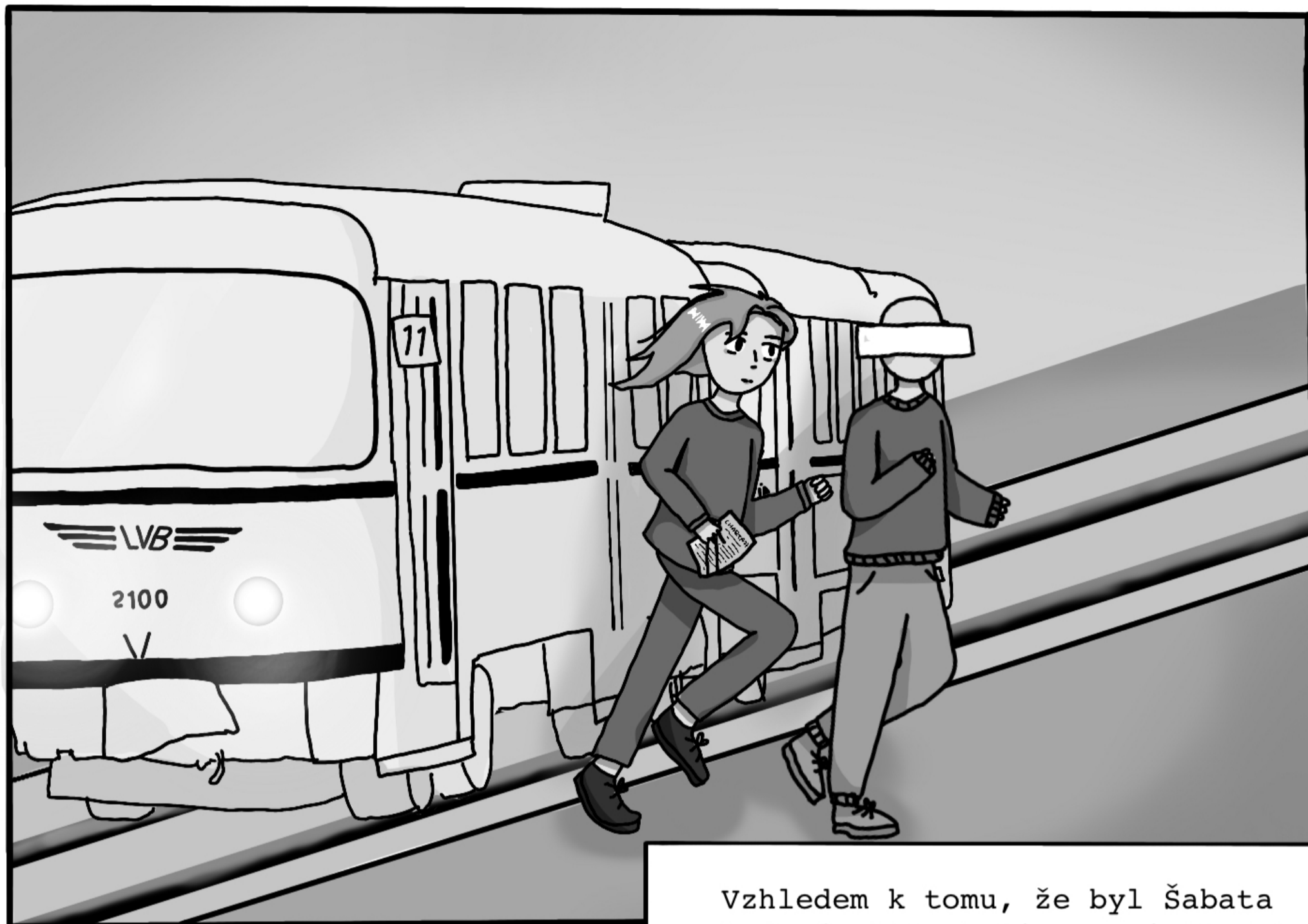

Po podpisu Charty 77 byla hudební činnost Atomové mihule přerušena. Důvodem zákazu byla přítomnost Homolky jako uměleckého vedoucího a především jeho texty. I přesto přispívali do samizdatu, například Kaluž na stropě nebo Smykláč.

Poprvé se o Chartě dozvěděl z Hlasu Ameriky, kde se například i četla jména lidí, kteří Chartu 77 již podepsali. V tisku vedená antikampaň byla dle slov pana Homolky natolik absurdní, že v něm vzbudila zájem. Důvod připojení k Chartě byl prvotně nepolitický, spíše zapříčiněný zájmem o literaturu a hudbu.

Po přečtení Prohlášení Charty 77 odjel do Brna za panem Martinem Podborským, který mu domluvil schůzku s panem Šabatou, mluvčím Charty.

Vzhledem k tomu, že byl Šabata sledován StB, byli nuceni hledat klidné místo, kde by mohl pan Homolka dokument podepsat.

K podpisu dokumentu panem Homolkou došlo v okrajové části Brna.

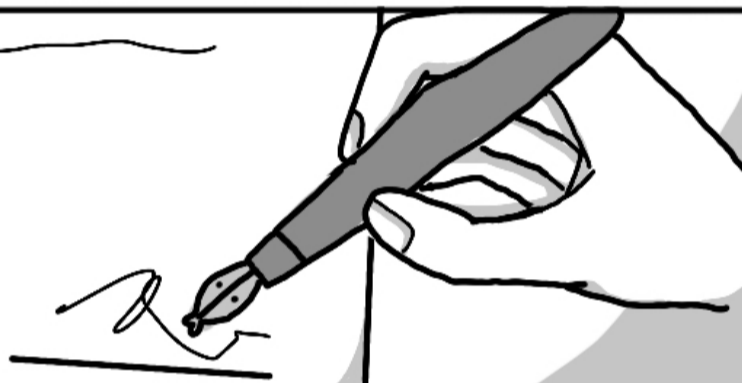
H O S P O D A

Chartu podepsal 10. října 1978 v hospodě, kde nikdo nebyl. Poté podpis vyšel v infochu a zmínili se o něm i v Hlasu Ameriky. Nad podpisem Charty nepřemýšlel, nebylo tam pro něj nic, co by nemohl podepsat, nenapadlo ho, že by z toho mohl být nějaký problém.

CHARTA 77

Po podpisu navrhovala StB jeho rodině, aby se zřekli syna. Ti však odmítli, neměli co ztratit. Jeho sestra mu řekla, že jí zničil život, ale nakonec se s tím smířila. Od podpisu nečekal nic, tehdy se nezdálo, že to bude tak závratná věc. Chartu 77 podepsalo kolem 1900 lidí.

Čekala ho různá omezení. Zabavili mu (1986) pas - nemohl cestovat.

Jak říká: „Kdyby se všichni chovali zbaběle, tak by tu byl komunismus dodnes.“

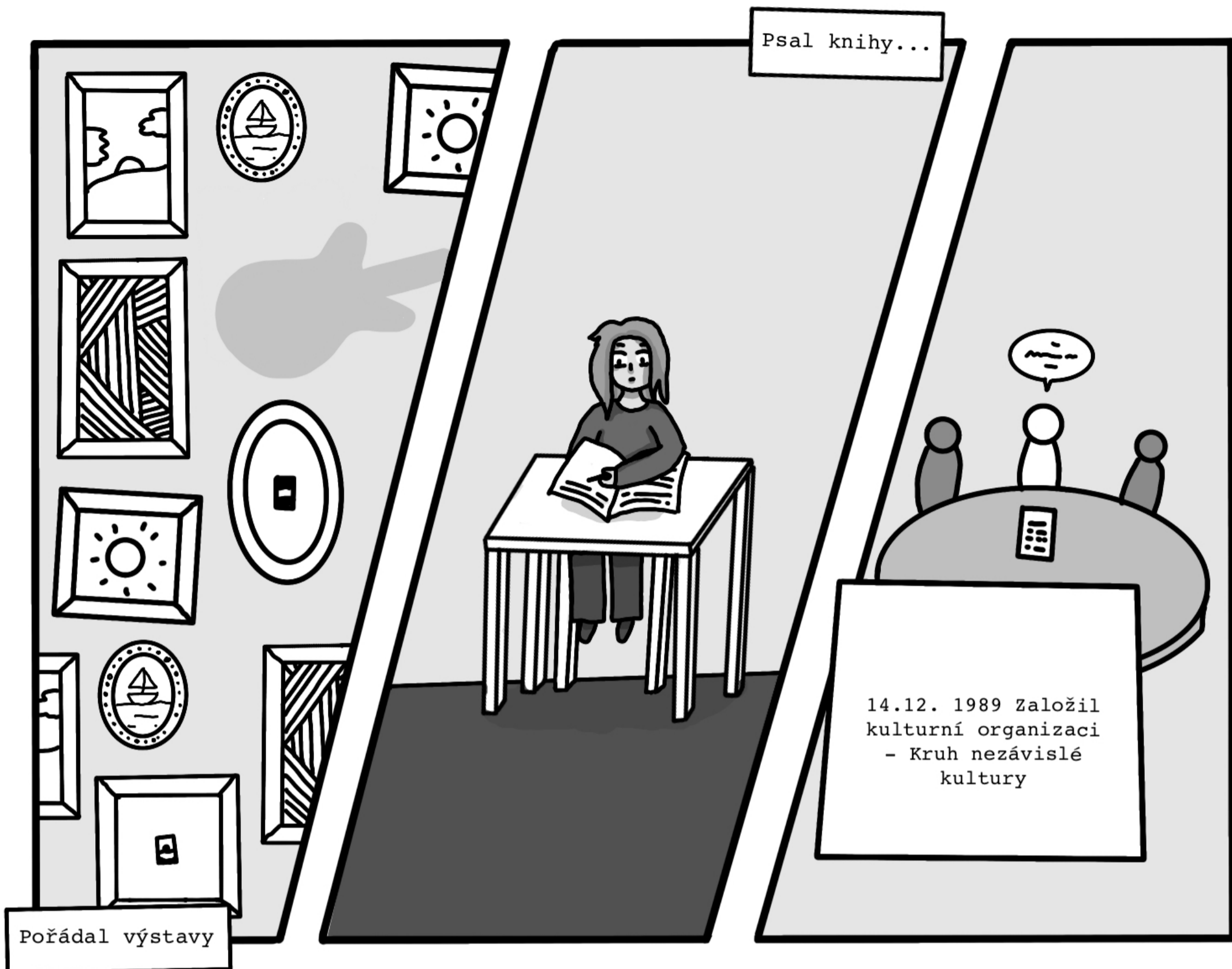
Výslechy, které absolvoval jednou za dva týdny, trvaly až půl hodiny.

Jednou ho zavezli ho Ostravy a on ani nevěděl proč.

PO REVOLUCI

Po revoluci byl dvě volební období zastupitelem města Žďár nad Sázavou, jedno volební období ještě městským radním. 5 let vedl kroniku města Žďár nad Sázavou.

- 2016 - obdržel odznak 3. odboje
- 2018 - vydal společně s dcerou komiks o dědečkovi
- 2019 - výstava - samizdat

CELOŽIVOTNÍ MOTTO :

Pravda, láska a rocknroll zvítězí nad lží a nenávistí

FRÁZE ZAZNAMENANÉ Z ROZHOVORŮ

„Jednou to musí skončit”

(naděje která ho provázela)

„Přečetl jsem si to a řekl si, že na tom nic není, a tak jsem to podepsal”

(vyjádření k podpisu Charty 77)

„Kdo říká že nemá strach, lže!
Jen jsem se snažil tomu strachu nepoddat”

(o svých pocitech)

„Měl jsem štěstí, že mě rodina neodsuzovala”

(o rodině)

„Měl jsem pocit že je potřeba tady zůstat”

(vyjádření k emigraci)

NIKDY JSEM TOHO NELITOVAL,
I KDYŽ TO BYLO NĚKDY TĚŽKÝ

NE,
RADŠI
SVOBODU!

